

Så du vil vide mere om hvad? Spørgeord *in situ* på dansk

Anne Mette Nyvad¹
Aarhus Universitet

Med et spørgsmål søger spørgeren at få modtageren til at ytre en deklarativ sætning, hvor *hv*-elementet (sætningens fokus) er erstattet af et informationselement, der efterfølgende bliver en del af samtalepartnerens fælles referenceramme. Resten af spørgekonstruktionen er ikke i fokus og denne del af udsagnet præsupponeres således i varierende grad.

I deres *Grammatik over det Danske Sprog* hævder Hansen & Heltoft (2011:601), at de spørgende pronominer samt deres eventuelle hypotagmer i dansk ”altid er placeret i fundamentfeltet”, hvilket indebærer en fremrykning til hovedsætningens venstre periferi. I denne artikel vil jeg dog præsentere data, der indikerer, at spørgeordet på dansk under særlige diskurspragmatiske betingelser ser ud til at kunne optræde i sin basisposition (*in situ*) i en række forskellige typer af informationssøgende spørgsmål. Fælles for disse forekommer at være, at *hv*-referenten er præsupponeret eller etableret i diskursuniverset.

I afsnit 1 skitseres et kort overblik over den umarkerede placering af spørgeord på tværs af sprog, før fokus i afsnit 2 indstilles på data fra dansk og dets muligheder for *hv*-in-situ. Dette afsnit præsenterer en række forskellige typer, nemlig ekkospørgsmål (2.1), udpegningsspørgsmål

¹ Tak til Peter Widell, Jakob Steensig, Sten Vikner, Viviane Déprez og Johan Brandtler for konstruktive kommentarer af teoretisk art, og til Jérémy Auneau-Cognacq for livlige diskussioner vedrørende en række grammatikalitetsbedømmelser på fransk. Forskningen præsenteret her er finansieret af Forskningsrådet for Kultur og Kommunikation (Bevillings-ID: DFF – 6107-00190).

(2.2.1), tjeklistespørgsmål (2.2.2), indsnævringsspørgsmål licenseret af den ekstralingvistiske kontekst (2.2.3), samt *hv*-in-situ i spørgsmål med mere end ét *hv*-element (2.3). Afslutningsvis sættes de danske data i perspektiv i afsnit 3 ved at drage nogle paralleller til mønstre i sprogtilgængelsesdata på fransk.

1. Den umarkerede placering af spørgeord på tværs af sprog

På de fleste af verdens sprog står spørgeordet i umarkerede informationssøgende spørgesætninger enten *in situ* (dvs. på sin vante plads i basispositionen), som på SOV-sproget japansk, (1), eller det fremrykkes til sætningens venstre periferi, som vi kender det fra blandt andet dansk og engelsk, (2).

- (1) John-ga **nani-o** mottekita-ndesu-ka?
 *John*_{NOM} *hvad*_{AKK} *medbragte*_{HØFLIGHEDSMARKØR_HV}
- (2a) **What** did John bring ___?
 (2b) **Hvad** medbragte John ___?

Derudover er der nogle få sprog, eksempelvis fransk, hvor der ifølge Aoun, Hornstein & Sportiche (1981) og Lasnik & Saito (1992) er et ”amalgameret” system, der giver valgfrihed mellem de to syntaktiske muligheder, (3), primært i talesproget:

- (3a) Jean a emmené **quoi** ?
 Jean *har* *medbragt* *hvad*
- (3b) **Qu’est-ce que** Jean a emmené ___ ?
 Hvad *Jean* *har* *medbragt*

I hvor høj grad der rent faktisk er valgfrihed, er der dog, så at sige, blevet sat spørgsmålstejn ved, da der synes at være diskurspragmatiske forskel på, hvornår man fremrykker *hv*-ordet og hvornår man kan efterlade *hv*-ordet in situ. Chang (1997) påpegede, at *hv*-in-situ på fransk bærer en stærk præsupposition, således at (3a) kun er mulig, når *hv*-referenten er præsupponeret (dvs. Jean antages at have taget noget

med) (se også Mathieu 1999; Cheng & Rooryck 2000; Nyvad 2018). Til forskel herfra forekommer *hv*-fremrykning på fransk *både* når *hv*-referenten er præsupponeret og når denne endnu ikke er etableret i diskursuniverset. Det efterlader os med spørgsmålet: (Hvornår) er det muligt at efterlade et spørgeelement in situ på dansk?

2. Spørgeord in situ på dansk

Eksistensen af *hv*-in-situ-spørgsmål er hidtil blevet overset i beskrivelserne af dansk grammatik, men *hv*-ordet fremrykker ikke ”altid” til sætningens venstre periferi. *Hv*-in-situ-spørgsmål er markerede på dansk og kendetegnet ved, at spørgeordet, i stedet for at stå ex situ i sætningens Fundamentfelt (Diderichsen 1946), optræder på den plads i sætningen, hvor svarordet formodes at falde, nemlig i dets basisposition. I det følgende skal vi se nærmere på en række forskellige former for *hv*-in-situ-spørgsmål i dansk (i vid udstrækning motiveret af Pires & Taylor 2007), men den kategoriske inddeling angivet her er antageligvis ikke absolut.

2.1 Ekkospørgsmål

På dansk kan *hv*-ord stå in situ i såkaldte ekkospørgsmål. Et ekkospørgsmål gentager (= er et ekko af) dele af en umiddelbart forudgående sætning, og det bruges, når (dele af) en ytring ikke er forstået eller hørt. *Hv*-ordet kan både optræde in situ, (4a) eller i en fremrykket position, (4b):

- (4a) Taler A: John spiste **et søm**. Taler B: John spiste **HVAD**↑ ?
 (4b) Taler A: John spiste **et søm**. Taler B: **HVAD**↑ spiste John ?

Man kan stille sig spørgsmålet, om ekkospørgsmål overhovedet er *ægte* (dvs. genuint informationssøgende) spørgsmål. Det ønskede svar i (4a) og (4b) er ikke nødvendigvis en gentagelse af ordet *søm* (det *kan* det være), men taler B kan i stedet udtrykke, at hun er vantro eller overrasket. Udsagnet ville i så fald søge en overordnet forklaring på taler As proposition, så selv i et sådant tilfælde er ekkospørgsmålet informationssøgende, idet det efterspørger en ændring i samtalepartnerens fælles referenceramme (herefter FR).

Som et regulært ekkospørgsmål defineres her, skal det således leve op til følgende kriterier:

- (5)
- (i) stigende intonation ved *hv*-elementet (angivet af pile)
 - (ii) emfatisk tryk på *hv*-elementet (angivet af kapitæler)
 - (iii) særlig diskurspragmatisk kontekst, hvor spørger enten (a) ønsker en simpel gentagelse af den størrelse, som *hv*-elementet refererer til, eller (b) en forklaring på metaniveau.

Der synes dog at være en gruppe af *hv*-in-situ-spørgsmål på dansk, der ikke lever op til nogen af kriterierne i (5), og det er dem, vi skal undersøge nu.

2.2 Indsnævringsspørgsmål

Spørgeelementet kan i dansk optræde in situ i interrogative strukturer i konstruktioner, hvor det ikke efterspørger en simpel gentagelse af en umiddelbart forudgående referent eller involverer den type stigende intonation, som man finder i ekkospørgsmål. I stedet efterspørges en specificering eller indsnævring af spørgeordets reference i et allerede givet mængden af mulige svar:

- (6) Taler A: I går spiste John fem portioner af **forretten!**
 Taler B: Ej! Han spiste fem portioner af **hvilken slags↑forret↓?**

Således licenseres denne type af *hv*-in-situ-spørgsmål på dansk, hvis mængden af mulige svar er en del af samtalepartnerens FR, der er *den kontinuerligt modificerede informationsmængde, der er givet i den forudgående diskurs og/eller fra den ekstralingsvistiske kontekst, og som antages delt af taler og tilhører* (se desuden Pires & Taylor 2007:205). FR går på engelsk under betegnelsen *Common Ground* (Stalnaker 1974; Karttunen 1974), og Krifka (2006) opdelte begrebet i FR-indhold (information underlagt spørgsmål om sandhedsværdi), og FR-vedligeholdelse (relateret til samtalepartnerens informationsbehov). Spørgsmål som kommunikativt redskab er en del

af FR-vedligeholdelse, da de forårsager ændringer i FR baseret på spørgerens kommunikative mål (de peger specifikt på, hvordan FR bør justeres), og svaret på spørgsmålet vil typisk relatere et udtryk til konteksten (Krifka 2006), den antagede givethed (*givenness*, dvs. hvad svareren antager er i FR-indhold) eksempelvis signaleret ved hjælp af brug af ubestemte artikler eller pronominer (jf. givethedshierarkiet, Gundel et al. 1993).

Betydningen af FRs indhold for licenseringen af *hv*-in-situ illustreres af, at man ikke kan træde ind i et lokale med fremmede mennesker og (ud af det blå) forsøge at initiere smalltalk ved at ytre sætningen i (7a). Selvom det muligvis ikke er den bedste smalltalk-indleder ville man i stedet bruge konstruktionen i (7b):

- (7a) (#)Så I skal se **hvad↓** i fjernsynet i weekenden?
 (7b) **Hvad** skal I se ___ i fjernsynet i weekenden?

FRs rolle understreges af, at sætningen i (7a) er mulig, hvis der eksempelvis er en vigtig national begivenhed, fx et kongeligt bryllup, en VM-landholdskamp, eller hvis spørgeren kender den adspurgte og dennes TV-vaner, da dette indsnævrer mængden af mulige svar i FR.

Der er en interessant forskel i begrænsningerne på den fonetiske form af *hvad* i pragmatisk rimelige udgaver af sætningerne i (7). Når *hvad* står in situ (både i ekkospørgsmål og indsnævringsspørgsmål), udtales det som [væð] og ikke [væ], der ellers er den typiske form i *hv*-ex-situ-spørgsmål, jf. Brøcker et al. (2012:15). (Tak til Jakob Steensig for at påpege dette.)

I det følgende beskrives 3 grundlæggende typer af *hv*-in-situ på dansk, alle taksonomisk underkategorier til den overordnede klasse af indsnævringsspørgsmål, der ikke har de klassiske træk forbundet med ekkospørgsmål. Disse *hv*-in-situ-spørgsmål er antageligvis også mulige på engelsk, jf. Pires & Taylor (2007), og de andre fastlandsskandinaviske sprog, eksempelvis svensk (Johan Brandtler, personlig kommunikation). Fælles for alle er, at fremrykning af *hv*-ordet (*hv*-ex-situ) også er mulig.

2.2.1 Udpegningsspørgsmål

I det følgende eksempel spørges der ligesom i eksempel (6) efter mere specifik information om en referent, der er nævnt i den umiddelbart foregående ytring, således at feltet af mulige referenter i FR indsnævres til én kandidat:

- (8) Taler A: Jeg købte ikke de ulækre småkager
 Taler B: Du købte ikke hvaffor nogen↑↓(af de) ulækre småkager↓?

Taler Bs spørgsmål i (8) kunne også realiseres som et regulært ekkospørgsmål, hvis intonationen i stedet var stigende og der var emfatisk tryk på *hv*-elementet. I et sådant tilfælde ville det udtrykke et ønske om gentagelse eller overraskelse (med efterfølgende ændring i FR-indhold). Et ekkospørgsmål her ville dog ikke være kompatibelt med *af de*, da denne tilføjelse specifikt efterspørger en udpegning blandt en mængde af svarmuligheder.

Udpegningsspørgsmål vil i mange naturligt forekommende tilfælde udelade ikke-betydningsfulde dele af sætningen, da disse underforstås (jf. Mikkelsen 1911:709), som illustreret i følgende eksempel fra Samtalebanken:

- (9) Samtalebank:kartofler_og_broccoli:689-716:
 *TO: sig mig ham Bittens ø:h kæreste der
 (.)
 jeg ka ikk huske hva det er han hedder
 *TI: Mikkell
 *TO: Mikkell
 (0.7)
 *TO: er han oss ø:h (.) uden arbejde
 *TI: ja (.) eller- det vil sige han arbejdet en gang i mellem
 oppe på Mcdonalds
 (0.4)
 *TO: nå→
 (0.4)
 *TI: men det så xxx mest i weekenderne↓

- *TO: °mt° *ja*→
 (0.3)
 *TI: ??°han har vist ikk noget der°??
 (0.7)
 *TO: jam det kan være det ham jeg ska have fat i→
 jeg har nemlig ikk ø::h (.) fundet en endnu→
 (.)
 *TI: °n[å°]↑
 *ME: [fu]ndet til hvad→
 (0.9)
 *TO: til vores:::::
 (1.2)
 vi ska ha en bogudpakker (.) ansat her i semester??en??
 fordi:: at det er ved at være oppe over
 vi:: ved å være lidt i panik nu

Taler ME siger ”fundet til hvad?” i stedet for ”hvad skal I have fundet én til?”. På trods af at sætningens neksus er udeladt, er det stadig tydeligt, at spørgeordet er in situ, da det optræder efter verbet og dets præposition. Brugen af spørgekonstruktionen her kunne tyde på, at ME vil have udpeget en specifik arbejdsopgave blandt flere potentielle. Som angivet af transskribørens pil er der ikke stigende intonation, som forventet ved et spørgsmål af denne *hv*-in-situ-type.

2.2.2 Tjeklistespørgsmål

Hv-in-situ er også mulig på dansk, når spørgeren forventer en bestemt type svar (blandt en allerede etableret mængde). Fx i krydsforhør af diverse slags, hvor en person udspørges på en måde, der kan få karakter af tjeklisteafkrydsning, som i de konstruerede eksempler i (10) og (11):

- (10) Advokat: Hvad skete der d. 12. juni 2018 klokken 14?
 Anklaget: Jeg var ude og køre på E45.
 Advokat: Og du kørte i hvilken↑retning↓?

- (11) Taler A: Jeg blev lige lidt fuld i fredags.
 Taler B: Burde du ikke snart prøve at skære lidt ned på dit alkoholindtag?
 Taler A: Hvad mener du? Nåhm, og så glemte jeg mit kreditkort i Eforen.
 Taler B: Og det skete som et resultat af **hvad**↓?

Hv-in-situ er mulig i (10), da det er præsupponeret, at den anklagede kørte i én af to retninger på motorvejen. I (11) er taler Bs *hv*-in-situ-spørgsmål nærmest retorisk, da hun i den forudgående del af samtalen har anvist, hvad hun mener, at svaret på det stillede spørgsmål er.

En lignende samtale findes i Samtalebanken, hvor Morten (MO) bliver forhørt af en politibetjent (P1). Her kender politibetjenten, der stiller et *hv*-in-situ-spørgsmålet ("sammen med hvem?"), allerede svaret, ifølge den afhørte:

- (12) Samtalebank:politiforhoer:289-308:
 *P1: [det for f-] så får man lov til at sidde å rådne op i et fængsel→
 (2.1)
 *P1: det kun [dumme mennesker- det kun dumme- det kun dumme mennes]ker≈
 *MO: [ja jeg har været ovre å xxx å sagt a:::t]
 *P1: +≈ der benægter fakta
 (2.1)
 *P1: [du sgu da ikk dum er du]
 *MO: [jeg har været derovre] å Kenneth han har siddet å sagt at vi har været derovre °så har jeg også været derovre°→
 (0.5)
 *P1: ja du har↓
 (0.6)
 *UK: ja
 *P1: sammen med hvem→
 (1.4)
 *MO: ja I ved jo godt hvem jeg har været sammen med→
 (3.4)

- *P1: Morten du vil jo gå ind å ud (.) her (.) hvis ikk du kommer væk fra *Gjellerup*↓

Igen er *hv*-in-situ-spørgsmålet afkortet, da neksus er udeladt ("du var) sammen med hvem?"), men ex-situ-udgaven af den pågældende sætning ville have været "hvem (var du sammen) med?"

2.2.3 *Hv*-in-situ-spørgsmål licenseret af den ekstralingvistiske kontekst

Endelig kan indsnævringsspørgsmål licenseres af den ekstralingvistiske kontekst. Fx kan *hv*-in-situ-spørgsmål også udløses af information, der ikke bare er delt mellem to samtalepartnere og udfoldet i en isoleret samtale, men som er en del af forskellige grupper af sprogbrugeres fælles, ofte kulturelt bestemte, referenceramme, sådan som vi også så det i (7):

- (13) Nå, jeg skal af med **hvor meget**↓↑ i dag?
 (14) Øhm, der er kartofler og **hvad**↓ på menuen?
 (15) Taler A: Vi holder fødselsdagsfest for vores søn i weekenden
 Taler B: Og I har inviteret **hvem**↓ til festen?

En person der dagligt går i kantinen uden at have styr på priserne, kan fx stille kantinepersonalet spørgsmålet i (13), og hvis kartofler dominerer udvalget i kantinen spørgsmålet i (14). Ligeledes tages det for givet i dansk kultur, at når man holder en fest, så inviterer man gæster, og således kan denne information i FR licensere, at *hv*-ordet i taler Bs spørgsmål i (15) står i sin basisposition.

2.3 *Hv*-in-situ i spørgsmål med flere *hv*-elementer

Hv-ord kan også optræde in situ, når de indgår i spørgsmål med mere end ét *hv*-element, både i hovedsætningsspørgsmål, (16a), og indlejrede spørgsmål, (16b). Der kan tilmed være mere end ét element in situ, som det ses i (16c):

- (16a) **Hvem** spiste **hvad**?
 (16b) John ved **hvem** der spiste **hvad**.
 (16c) John ved **hvem** der spiste **hvad hvor**.

Spørgsmål som (16a) efterspørger en opstilling, fx *Peter spiste kartofler; Joan chips og Charlotte pomfritter*. *Hv*-ordet in situ er således licenseret, da det antages, at *hv*-referenterne hver især spiste noget. Den information er nødvendigvis i FR, og spørgeren ønsker blot, at den adspurgte præciserer, hvilke informationsenheder der hører sammen.

Faktisk er det mere acceptabelt at lade *hv*-ord, der ikke fungerer som subjekt stå in situ end at fremrykke dem, hvis der er mere end ét *hv*-ord i sætningen, jf. de såkaldte *superiority effects*. Se eksempelvis (17), hvor ">" betyder "mere acceptabel end":

- (17a) **Hvem** har spist **hvad**? > **Hvad** har **hvem** spist ____?
 (17b) John ved **hvem** der har spist **hvad** > John ved **hvad hvem** har spist ____.

Overordnet set viser de data, der er blevet præsenteret her i afsnit 2, at det er muligt på dansk i samtale at stille et spørgsmål, hvor *hv*-elementet står in situ, selv i interrogative strukturer, der ikke er ekkospørgsmål. Betyder det, at dansk skal klassificeres sammen med fransk som et sprog, hvor *hv*-fremrykning i hovedsætningsspørgsmål er (mere eller mindre) fakultativ i talesproget? Nej, dertil er fænomenet både for alt for sjældent og begrænset. Men det at licenseringen af *hv*-in-situ på dansk synes at følge nogle af de samme diskurspragmatiske principper, som man har argumenteret for i relation til fænomenet på fransk (særligt præsuppositionen af *hv*-referenten), kunne tyde på, at muligheden for *hv*-in-situ på *hv*-ex-situ-sprog kan variere fra sprog til sprog. Alle de danske eksempler i afsnit 2.2 kan realiseres med *hv*-ex-situ, uden at det ville resultere i en egentlig pragmatisk forskel, da *hv*-ex-situ har en langt bredere brug, der også favner kontekster, hvor *hv*-in-situ har sin specialiserede anvendelse). Hvis danske sprogbrugere begynder at tolke *hv*-in-situ som havende en særlig pragmatisk funktion, kan en funktionel sprogforandring dog følge. Sidstnævnte

finder først sted, når et fænomen får en indgroet, separat funktion i sproget, der er identisk for både afsender og modtager, sådan som vi ser det på fransk i dag.

3. Sprogtilegnelsesdata

Hvis vi antager, at FR-indholdet spiller en afgørende rolle for licenseringen af *hv*-in-situ på tværs af sprog med *hv*-ex-situ, så kan det muligvis også forklare nogle mønstre i sprogtilegnelsesdata på fransk: Franske børn producerer markant flere *hv*-in-situ-spørgsmål end de voksne, de snakker med. Dette mønster afviger fra fx engelsk:

Produktion af *hv*-in-situ (Gotowski & Becker 2016:32)

Sprog	Korpus	Input fra voksne	Børns output
Engelsk	Brown (1973)	16%	0,4%
Fransk	Palasis (2010)	13,2%	81,5%

Samtidigt synes der at være en påfaldende negativ korrelation mellem udviklingen af Theory of Mind (= ToM, groft sagt, evnen til at sætte sig i en andens sted) og produktionsraten af *hv*-in-situ (se Nyvad 2018 for yderligere detaljer):

Hv-in-situ produktion (Gotowski & Becker 2016:28)

Korpus	Alder	<i>Hv</i> -in-situ
Geneva (2003)	1;8-2;9	80%
Palasis (2010)	2;9-3;10	81,5%
Z&H (2001)	4;0-5;9	18%

Udviklingen af Theory of Mind (Astington & Dack 2008)

Alder	Milepæl
Fødsel – 18 måneder	Social perception
18 måneder – 3 år	Bevidsthed om sindstilstande
4 - 5 år	Meta-repræsentation (herunder ToM)
6 år og frem	Rekursion og fortolkning

Overproduktionen af *hv*-in-situ hos fransktalende børn kan således være relateret til en underudviklet evne til at konstruere en passende FR med samtalepartneren. Hvis et barn under 4-års-alderen tror, at hendes samtalepartner er i besiddelse af den samme information (pga. en underudviklet ToM), så vil hun helt naturligt attribuere et højere antal *hv*-referenter til FR, og dette ville resultere i en overproduktion af *hv*-in-situ. Disse data fra fransk sekunderer således idéen om, at FR tværsprogligt ser ud til at spille en afgørende rolle for udløsningen af *hv*-in situ i sprog med *hv*-ex situ.

4. Konklusion

Hv-in-situ på dansk kan forekomme, når en samtalepartner ønsker en indsnævring af en reference i FR. Fænomenet synes således at være betinget af, at konteksten lever op til visse diskurspragmatiske kriterier, hvoraf et af de væsentligste forekommer at være, at mængden af mulige svar i relation til *hv*-referenten er præsupponeret. Denne hypotese understøttes af talesprogsdata og sprogtilgængelsesmønstre i fransk.

Litteratur

- Aoun, J., N. Hornstein & D. Sportiche (1981) Some aspects of wide scope quantification. *Journal of Linguistics* 18:537-577.
- Astington, J.W. & L.A. Dack (2008) Theory of Mind. Haith, M.M. & Benson, J. (red.) *Encyclopedia of Infant and Early Childhood Development*. Elsevier:343-356.
- Bolinger, D. (1978) Asking more than one thing at a time. H. Hiz (red.) *Questions* 107-150. Dordrecht: D. Reidel.
- Brøcker, K.K., M.G.T. Hamann, M. Jørgensen, S.B. Lange, N.H. Mikkelsen & J. Steensig. (2012) Samtalesprogets grammatik. Fire fænomener og nogle metodiske overvejelser. *NyS – Nydanske Sprogstudier* 42. *Dansk talesprog*:10-40.
- Chang, L. (1997) *Wh-in situ phenomena in French*. MA-afhandling, University of British Columbia.
- Cheng, L. & J. Rooryck (2000) Licensing WH-in-situ. *Syntax* 3:1-19.
- Diderichsen, P. (1946) *Elementær dansk grammatik*. København: Gyldendal.

- Gotowski, M. & M. Becker (2016) An Information-Structural Account of Children's Wh-In Situ Questions in French. *Proceeding of the 6th Conference on Generative Approaches to Language Acquisition North America (GALANA 2015)*:24-35.
- Gundel, J.K., N. Hedberg, & R. Zacharski (1993) Cognitive status and the form of referring expressions in discourse. *Language* 69:274-307.
- Hansen, Erik og Lars Heltoft (2011) *Grammatik over det Danske Sprog*. København: Det Danske Sprog- og Litteraturselskab.
- Karttunen, L. (1974) Presuppositions and linguistic context. *Theoretical Linguistics* 1:181-194.
- Krifka, M. (2006) Basic Notions of Information Structure. féry, Fanselow & Krifka (red.) *Interdisciplinary Studies on Information Structure*.
- Lasnik, H. & M. Saito (1992) *Move-α*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Mathieu, E. (1999) French WH in situ and the Intervention Effect. C. Iten & A. Neeleman (red.), *UCL Working Papers in Linguistics* 11:441-471.
- Mathieu, E. (2004) The mapping of form and interpretation: The case of optional WH-movement in French. *Lingua* 114(9):1090-1132.
- Mikkelsen, K. (1911) *Dansk ordføjningslære med sproghistoriske tillæg: håndbog for viderekomne og lærere*. Lehmann & Stages Forlag: København.
- Nyvad, A.M. (2018) Wh-In-Situ in the Acquisition of French – A Question of Theory of Mind? *GENWH 2018: The Geneva WH-workshop on Optional Insituness*. Université de Genève, Schweiz. <https://genwh2018.files.wordpress.com/2018/01/sidstewh-in-situ-in-the-acquisition-of-french-poster.pdf>
- Pires, A. & H.L. Taylor (2007) The Syntax of Wh-in-situ and Common Ground. *Proceedings from the Annual Meeting of the Chicago Linguistic Society* 43(2):201-215.
- Samtalebanken: <http://talkbank.org/samtalebank/browser>, besøgt november 2018.
- Stalnaker, R. (1974) Pragmatic presuppositions. M.K. Munitz & P.K. Unger (red.) *Semantics and Philosophy*. New York: New York University Press:197-214.